

sørge for, at Dommerne med Værdighed og Dygtighed kunne beklæde den høje Stilling, hvortil de ere kaldede, og beklæde den fri for ethvert Hensyn til Personer, til Statsautoriteter, fri for ethvert uvedkommende Hensyn, saaledes at de, som deres Stilling er fastsat efter Grundloven, alene rette sig efter Loven“. Og Socialdemokratiets daværende Ordfører, den nuværende Overpræsident i København, siger, at „vi ere jo alle sammen interesserede i, hvad der ogsaa er en af Grundbestemmelserne med Hensyn til Retsplejen i vor Grundlov, at Dommerne ere uafhængige, at de ere stillede saa uafhængigt som paa nogen Maade muligt“, og derfor drøfter Socialdemokratiets daværende Ordfører det Spørgsmaal, om man ikke kunde komme bort fra den Afhængighed af Administrationen, der for Dommernes Vedkommende følger af, at de udnævnes af denne.

En saadan almindelig Interesse for at sikre Dommernes Uafhængighed synes efter de her førte Forhandlinger ikke mere at være til Stede i Folketinget. Efter min Opfattelse har imidlertid de Betragtninger, der den Gang blev gjort gældende, lige efter at Demokratiet havde erobret Magten fra andre Magthavere, vedblivende fuld Gyldighed, og jeg kan derfor ganske uanset Fortolkningen af Tjenestemandslovens § 20, hvorom der kan siges adskilligt baade for og imod, ikke være med til en Bestemmelse som den i Lovforslagets § 17 foreslaaede, der paa dette Punkt gør Domstolene afhængige af Administrationen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der er fremsat af de to ærede foregaaende Talere angaaende den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse om den fremtidige Organisation af Landsretterne. De økonomiske, retsplejemæssige og organisatoriske Betragtninger, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem Hr. Heilensen, fremsatte, kan jeg ganske tiltræde. Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med en Henstilling til den højtærede Justitsminister om at søge oplyst, hvor mange Sager der ved Behandlingen i Søndre Landsret var blevet paadømt efter tysk, henholdsvis efter dansk Ret. I Justits-

ministeriets Bemærkninger til Lovforslaget er der jo som en Hovedgrund til den Ordning, som foreslaas her, henvist til, at „Særegenhederne ved Retsforholdene i de sønderjydske Landsdele — saasom Grundbogsvæsenet, Formueforholdet mellem Ægtefæller og enkelte andre Dele af Privatretten — i en lang Aarrække vil vedblive at have stor Betydning.“ Jeg vil henstille, at det Udvalg, der bliver nedsat denne Sag vedrørende, i høj Grad vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Da vi sidste Gang havde Lovforslaget til Behandling i 1924, har jeg bestræbt mig for, saa vidt det overhovedet var muligt, at faa noget Lys kastet over det Spørgsmaal, i hvilket Omfang de ved Søndre Landsret paadømte Sager stod i Forbindelse med tysk Ret. Derom kunde der ikke ses noget af det statistiske Materiale, der findes offentliggjort i Statistisk Aarbog, men et vist Fingerpeg kunde man maaske for en senere Tid finde i de i Ugeskrift for Retsvæsen offentliggjorte Domme fra Søndre Landsret. Ganske vist ved jeg saare vel, at dette kun er et begrænset Antal, men i Aaret 1923 er der paa 4 forskellige Tider af Aaret indtil September offentliggjort i alt 35 Domme; af disse hviler utvivlsomt 26 paa dansk Ret, 4 paa tysk Ret, medens 2 vedrører Overgangsspørgsmaal, altsaa omfatter begge Retssystemer, og for 3 Dommers Vedkommende kan det være tvivlsomt, i hvilket Retssystem de hviler. Man tør imidlertid gaa ud fra, at Søndre Landsret har afsagt en Række Kendelser paa Grundbogsvæsenets Omraade, hvorved Antallet af Sager, der vedrører tysk Ret, forøges. Saa vidt jeg kan se, er der imidlertid ikke offentliggjort Kendelser af den Art, men man kan vel gaa ud fra, at der er offentliggjort muligt mange Kendelser i Ugeskrift for Retsvæsen, fordi det her drejer sig om et Omraade, der indtil videre er uopdyrket.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte en Beklagelse af, at det syntes umuligt overhovedet nogen Sinde at faa Lovforslag fremsat, der tilsigtede at nedlægge overflødige Statsinstitutioner eller indskrænke Embedsmændenes Antal. Jeg beklager at være uenig med min ærede Partifælle, thi den højtærede Justitsministers Kollega, den højtærede Minister for offentlige Arbejder, har i hvert Fald vist sig at være i Stand til at nedlægge 5te Overpostinspektorat og derved ophæve et fuldkommen overflødig Embedsapparat for de sønderjydske Landsdele.